

#### خبر

### سیدحسن خمینی: کاسه داغ‌تر از آتش نباشیم

حجت‌الاسلام سیدحسن خمینی با تأکید بر اینکه تمام کسانی که تصمیم‌گیران کشور هستند، در طول روزهای جنگ یک روز راحت نگذرانده‌اند، تصریح کرد: به تصمیم و درایت آنان اعتماد کنیم و کاسه داغ‌تر از آتش نباشیم. به گزارش جماران، حجت‌الاسلام سیدحسن خمینی در دیدار مدیران و امدادگران جمعیت هلال‌احمر ایران، با قدردانی از خدمات جمعیت هلال‌احمر در روزهای جنگ، گفت: به عنوان ناظر زحمات شما می‌گویم یکی از دوران درخشان کار این جمعیت، حضور و تلاش برای سلامت مردم ایران در دوره جنگ تحمیلی سوم بود.

او با اشاره به زوایای مختلف جنگ اخیر افزود: ما دوره‌ای ۲۰روزه را پشت سر گذاشتیم که سال‌ها می‌توان درباره علل و زمینه‌های پیدایش آن، استقامت کشور و وقایع میدانی و نیز نتایج، ثمرات و اثراتش بر کشور، منطقه و جهان سخن گفت؛ اما قطعاً بدانید در آینده، این جنگ در زمره مهم‌ترین بازه‌های زمانی خواهد بود که پارادایم‌شیفت بزرگی در منطقه ما پدید آورد. یادگار امام تصریح کرد: با وجود تمام تلخی‌هایی که رخ داد و مهم‌ترینش شهادت رهبر انقلاب و نیز فاجعه مدرسه میناب و ناوچه دنا، شهادت فرماندهان، مردم، مسئولان، کودکان، زنان و حمله به زیرساخت‌ها برخلاف قوانین بین‌المللی بود، جنگ اراده‌ها که در پایمردی مردم ایران و شکست مفتضحانه و همه‌جانبه دشمن خود را نشان داد، یک تغییر بزرگ را در منطقه ما پدید خواهد آورد.

او با بیان اینکه تا اینجا به ادعان همه مردم دنیا، پیروزی از آن ملت ایران است و از این پس هم اگر خداوند لطف کند چمن جانی اثری بر مبارزات و استقامت مردم ایران مترتب خواهد شد، گفت: حفظ این پیروزی دو شرط دارد؛ اولین شرط، آمادگی برای استقامت و این نکته است که هیچ‌گاه خسته و فرسوده نشویم. شکر خدا سرزندگی و آمادگی مردم با وجود تمام سختی‌هایی که در حوزه‌های معیشتی و نیز اسطراب حوادث تحمل می‌کنند، برای همه درس‌آموز است. شرط دوم، اعتماد مردم به تصمیمات رهبران و مسئولان است. خیلی مهم است در جامعه‌ای که مسئولان آن برآمده از مردم هستند، مردم در نهایت به آنچه تصمیم گرفته می‌شود، اعتماد کنند.

سیدحسن خمینی با تأکید بر اینکه شرط حفظ پیروزی، حمایت از تصمیمات کلان نظام است، گفت: بجمدالله رهبر معظم انقلاب مشرف بر امور هستند و حتماً تصمیمات در فرآیند خود طی می‌شود و ایشان آنها را قیبول و امضا می‌کنند. ما باید هم به این تصمیم نظام احترام بگذاریم و هم به قدرتمندی، غیرت، توانمندی، فهم و درایت مسئولانی که در صحنه هستند، اعتماد کنیم. کاسه داغ‌تر از آتش نباشیم؛ چراکه همه کسانی که امروز تصمیم‌گیران کشور هستند، یا عضو خانواده شهید هستند یا عمری را در این صحنه‌ها گذرانده‌یا از فرماندهان جنگ بوده‌اند و در طول این‌این نیک نیز روز راحتم نگذرانده‌اند. بنابراین به تصمیم و درایت آنها اعتماد کنیم. البته این به آن معنا نیست که افراد مشورت‌ها و نظرات خود را ارائه ندهند، اما این بسیار مهم است که جامعه وحدت و همدلی خود پشت تصمیمات کلان کشور را حفظ کند. او در پایان سخنانش با بیان اینکه نقش آفرینی جمعیت هلال‌احمر در جنگ اخیر از برگ‌های درخشان کارنامه این مجموعه است، از اوزانس و جامعه پزشکی قدردانی و آینده روشنی را برای جامعه آرزو کرد.

#### معاون دفتر پشتیبان: دراطلاعرسانی نقص داریم

معاون تشریفات دفتر رئیس جمهوری با اشاره به ضریب استاندارد به رسانه‌های خارجی منتسب به سرویس‌های جاسوسی خارجی، تصریح کرد: متأسفانه ضریب استاندارد به رسانه‌های خارجی منتسب به سیا و موساد در محافل خبری ما کم نیست و البته نقص در اطلاع‌رسانی خودمان را هم می‌پذیرم. عباس موسوی در حساب کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «متأسفانه ضریب استاندارد به رسانه‌های خارجی (منتسبین به سیا و موساد) در محافل خبری ما کم نیست. از دوران سنگنویی وزارت امور خارجه یادم هست که مرتباً باید نقل قول از این به‌اصطلاح رسانه‌ها را تأیید یا تکذیب می‌کردیم یا توضیح می‌دادیم. نقص در اطلاع‌رسانی خودمان را هم می‌پذیرم».

### در پیامی به ایرانیان خارج از کشور و هیج فرزندی برای خانه‌اش غریبه نیست

رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در پیامی به ایرانیان خارج از کشور، با بیان اینکه این روزها ایران در یکی از حساس‌ترین مقاطع تاریخ خود ایستاده است، عنوان کرد: ایران خانه مشترک همه ماست و هیچ فرزندی برای خانه‌اش غریبه نیست. به گزارش روابطعمومی مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، در متن پیام بایک نگاهداری آمده است: «این روزها ایران در یکی از حساس‌ترین مقاطع تاریخ خود ایستاده است. در چنین لحظه‌هایی، سرنوشت کشورها فقط در میدان‌های نبرد یا پشت میزهای رسمی مذاکره رقم نمی‌خورد، بلکه در همت و اراده همه فرزندان آن سرزمین شکل می‌گیرد. امروز هر ایرانی، در هر کجای جهان که باشد، سهمی در پاسداری از آینده این سرزمین دارد. ایران در روزهایی ایستاده است که تاریخ، بار دیگر از فرزندان این سرزمین می‌پرسد سهم شما در پاسداری از آینده این خانه چه بوده است؟ در چنین لحظه‌هایی، فاصله‌ها رنگ می‌بازد و فقط یک حقیقت پررنگ می‌ماند: ایران خانه‌اشی است که همه ماست».

در بخشی دیگر از این پیام آمده است: «از زمان آغاز جنگ، جلوه‌هایی از این مسئولیت‌پذیری را از بسیاری از شما دیده‌ایم. از حضور در راهپیمایی‌های خیابانی زیر فشار فحاشی و تهدیدات جانی گرفته تا شرکت در برنامه‌های تلوویزیونی و فعالیت در شبکه‌های اجتماعی. آن‌هم در شرایطی که با سنگین‌ترین فشارها، همه‌ما و بایکوت‌ها مواجه بودید. تلاشی حقیقتاً ارزشمند و شایسته تقدیر است. شما اجازه ندادید مباحثی رسانه‌ای و فضای مسموم ویران‌طلبان، صدای واقعی ملت ایران را در پس خود پنهان کند. از بانویی که در رسانه‌های فارسی‌زبان، پرده از بی‌شرمی و رسوایی کارکنان مزدبگیر دشمنان مردم برمی‌داشت و حقیقت را بی‌پروا بیان می‌کرد، تا آن خواننده‌ای که اگرچه در آمریکا حضور داشت، اما از خیانت‌ها و اقدامات پروژه‌بگیران ضدایرانی چنان آزرده و برآشفته بود که به هر شکل ممکن تلاش می‌کرد صدای اعتراض خود را به میدان بیاورد. اینها نشانه‌هایی است از همان پیوند عمیقی که میان ایرانیان و سرزمین‌شان وجود دارد؛ پیوندی که با فاصله و زمان گسسته نمی‌شود. ایران، همچون مادری بزرگ و ریشه‌دار، امروز بیش از هر زمان به همه فرزندان خود نیاز دارد؛ حتی آنهایی که سال‌هاست دور از دامان او زندگی می‌کنند. فاصله جغرافیا هرگز پیوند عاطفی و تاریخی ما با این سرزمین را قطع نمی‌کند. اگر در سال‌های گذشته درگیر اختلاف‌ها، سوءتفاهم‌ها یا فاصله‌ها بوده‌ایم، امروز زمان عبور از آنهاست. در هر نقطه‌ای از جهان که زندگی می‌کنید، ساعت دل خود را به وقت ایران تنظیم کنید و بخشی از اندیشه، توان و ارتباطات خود را برای یاری سرزمین خودتان به کار بگیرید».

واکاوی آخرین وضعیت مذاکرات احتمالی ایران و آمریکا؛ آتش بس در آستانه پایان قطعی جنگ یا فروپاشی؟

# پنجره نیمه‌باز صلح

**وحیده کریمی:** با گذشت چند هفته از برقراری آتش بس شکننده در تقابل نظامی ایران و آمریکا، نشانه‌ها حاکی از آن است که هفته آینده نقطه عطفی سرنوشت‌ساز خواهد بود. دور جدیدی از مذاکرات غیرمستقیم که برخی منابع از احتمال برگزاری آن در پاکستان خبر می‌دهند، می‌تواند با مسیر را به‌سوی پایان قطعی جنگ هموار کند یا شکاف‌های موجود را به حدی برساند که آتش‌بس فعلی فروپاشد و فاز جدیدی از درگیری با آغاز شود.

درحالی‌که گمانه‌زنی‌ها از احتمال برگزاری دور جدید مذاکرات ایران و آمریکا حکایت دارد و ایران قرار است آخرین نظر خود را درباره نحوه پایان قطعی جنگ به واشینگتن ارسال کند، آتش‌بس شکننده موجود در معرض دو سرنوشت متضاد قرار گرفته است: تبدیل آتش‌بس به پایان قطعی جنگ یا فروپاشی در پی تشدید تنش‌ها که بعضاً در جنوب ایران و در خلیج فارس در شب‌های گذشته شاهد آن بوده‌ایم. از سوی دیگر گزارش‌های متعدد نشان می‌دهد تلاش‌های میانجیگرانه قطر و پاکستان در روزهای اخیر شدت گرفته، اما هم‌زمان بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای با اهداف متضاد در حال چپش صحنه هستند.

#### میز مذاکره: پاکستان و قطر در مرکز، اسرائیل در حاشیه

براساس گزارش‌های تأییدشده توسط اکسیوس و کانال ۱۲ رژیم صهیونیستی، قطر در هفته‌های اخیر مدیریت یک کانال میانجیگری پنهان بین ایران و آمریکا را بر عهده داشته است. اوج این فعالیت‌ها می‌توان در سفر فوری محمد بن عبدالرحمن آل‌ثانی (نخست‌وزیر قطر) به واشینگتن و دیدار اختصاصی او با «جی‌دی ونس»، معاون رئیس‌جمهور آمریکا، مشاهده کرد. این دیدار که صبح روز جمعه در کاخ سفید برگزار و بلافاصله پس از پایان، با خروج نخست‌وزیر قطر از آمریکا همراه شد، می‌تواند نشانه‌ای آشکار از انتقال پیام‌های فوری و محرمانه برای به‌نتیجه‌رسیدن مذاکرات فعلی باشد که در مرحله مکاتبه از راه دور هستند.

اگرچه پاکستان به عنوان میانجی رسمی از ابتدای جنگ معرفی شده بود، مقامات آمریکایی به‌صراحت اعلام کرده‌اند: «کاخ سفید قطری‌ها را به‌ویژه در مذاکره با ایران بسیار مؤثر می‌داند». این وضعیت نشان‌دهنده رقابت میانجی‌ها در عین هماهنگی است؛ به‌گونه‌ای که قطر با بهره‌گیری از روابط متوازن خود با ایران و آمریکا، عملاً به بازیگر محوری تبدیل شده است.

#### ترامپ میان «پیروزی نمایشی» و «پروژه آزادی پلاس»

در این بین دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، در جمع خبرنگاران ضمن تأیید ادامه گفت‌وگوها برای «اتمام جنگ»، هشدار داده اگر توافق حاصل نشود، به «پروژه آزادی پلاس» در تنگه هرمز بازمی‌گردند. او مدعی شد پروژه قبلی (آزادی) فقط ۳۶ ساعت پس از آغاز متوقف شد، اما نسخه جدید به‌همراه «چیزهای دیگر» اجرا خواهد شد.

در تناقض آشکار با این تهدید، نشریه اتلانتیک به نقل از مشاوران ترامپ فاش کرده که او «مقتنع شده است می‌تواند هر توافقی با ایران را به عنوان پیروزی خود تبلیغ کند». همچنین مقامات آمریکایی به اتلانتیک گفته‌اند ترامپ «از جنگ با ایران خسته شده» و قصد دارد پیش از سفر به پکن، خصومت‌ها را کاهش دهد. با این حال، آنها معتقدند محاصره دریایی ماه گذشته، ایران را «در شرایط فروپاشی» به میز مذاکره کشانده است.

#### روایت سیا در برابر روایت ترامپ

جان برنان، مدیر سابق آژانس اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) نیز با افشای ارزیابی محرمانه این سازمان مدعی شده: «فشار و حملات بیشتر، تهران را به زانو درنمی‌آورد. این حملات باعث شده دولت ایران در موضع خود سرسخت‌تر شود و به‌دلیل حملات خارجی

#### یادداشت

## دیدار ترامپ و شی در پکن

### رقابت راهبردی و بازتعریف بحران‌های جهانی

#### محسن شریف‌خدائی تحلیلگر روابط بین‌الملل

در شرایطی که اعتبار جهانی آمریکا به دلیل فرسایش تدریجی «قدرت نرم» آن کاهش یافته و هم‌زمان

رقابت واشینگتن و پکن وارد مرحله‌ای حساس‌تر شده است، سفر قریب‌الوقوع دونالد ترامپ به پکن برای دیدار با شی جین‌پینگ صرفاً یک سفر تشریفاتی نیست، بلکه تلاشی برای مدیریت هم‌زمان چند بحران مهم بین‌المللی است؛ از رقابت تجاری و فناوری تا مسئله تایوان، امنیت انرژی، بحران خاورمیانه و چشم‌انداز نظم جهانی.

ترامپ این سفر را در شرایطی انجام می‌دهد که در داخل آمریکا بایزمنهٔ یک موفقیت ملموس اقتصادی و سیاسی است. او می‌خواهد به افکار عمومی آمریکا نشان دهد برخلاف دولت‌های پیشین، توانسته از چین امتیازات مشخصی بگیرد. مهم‌ترین انتظارات واشینگتن از این سفر احتمالاً شامل افزایش خرید محصولات کشاورزی آمریکا توسط چین، خرید بیشتر هواپیماهای بوئینگ، تمدید آتش‌بس تعرفه‌ای، کاهش محدودیت‌های چین بر صادرات عناصر نادر و معدنی و کاهش بخشی از کسری تجاری آمریکا با چین خواهد بود. هم‌زمان، ترامپ به‌دنبال آن است که فشار چین در حوزه زنجیره تأمین، نیمه‌هادی‌ها و برخی فناوری‌های حساس کاهش یابد.

در مقابل، شی جین‌پنگ نیز با محاسبات دقیق وارد این دیدار می‌شود. اقتصاد چین با کاهش رشد، بحران بخش مسکن، کاهش تقاضای جهانی و محدودیت‌های فناوری آمریکا مواجه است. پکن خواهان کاهش تنش‌های اقتصادی و ایجاد فضای باثبات‌تر برای تجارت خارجی است. چین همچنین تلاش خواهد کرد محدودیت‌های آمریکا بر صادرات تراشه‌های پیشرفته و فناوری‌های حساس را کاهش دهد. مسئله تایوان نیز یکی از مهم‌ترین اولویت‌های شی خواهد بود و پکن احتمالاً خواهد کوشید از رویکرد معامله‌محور ترامپ برای کاهش سطح حمایت نظامی و سیاسی واشینگتن از تایوان بهره برد.

با این حال، بسیاری از تحلیلگران معتقدند نباید انتظار یک «توافق بزرگ» میان دو قدرت را داشت. محتمل‌ترین سناریو دستیابی به توافق‌های محدود اما مهم است؛ از جمله تمدید آتش‌بس تجاری، افزایش خرید کالاهای آمریکایی از سوی چین، ایجاد سازوکارهای جدید گفت‌وگو درباره زنجیره تأمین و جلوگیری از تشدید تنش‌های نظامی در شرق آسیا. به بیان دیگر، هدف اصلی دو طرف نه حل اختلافات ساختاری، بلکه جلوگیری از تشدید رقابت برهزنی است. در این میان، بحران خاورمیانه و به‌ویژه وضعیت تنگه هرمز می‌تواند به یکی از محورهای مهم اما کمتر علنی گفت‌وگوها تبدیل شود. چین به عنوان بزرگ‌ترین واردکننده انرژی جهان و یکی از اصلی‌ترین خریداران نفت خلیج



به فاصله عمیق مواضع، به‌ویژه درباره برنامه هسته‌ای است تا زمینه‌نبر برای رسیدن به توافق هموار شود یا حداقل توافقی ابتدایی و محدود محقق و سایه جنگ گسترده از منطقه دور شود.

البته سناریوی فروپاشی مذاکرات و بازگشت به «پروژه آزادی پلاس» هم از دیروز مطرح شده و در صورت اصرار آمریکا بر زیاده‌خواهی و عدم امتیازدهی برابر دو طرف، ممکن است رخ دهد اما با توجه به عدم همراهی عربستان و خستگی ترامپ از جنگ، این گزینه کم‌رنگ شده است.

تشدید توسط اسرائیل خارج از چارچوب آمریکا هم سناریو دیگری است که احتمال دارد رخ دهد. اسرائیل می‌تواند با هدف قراردادن تأسیسات انرژی ایران، جنگ منطقه‌ای تمام‌عیار را رقم بزند و آمریکا را پای جنگ در ایران نگه دارد؛ اما با توجه به تبعات چنین تصمیم یک‌طرفه‌ای، احتمال وقوع آن هم زیاد نیست.

در حالی که ترامپ به دنبال خروجی نمایشی است، ایران بر توافقی عادلانه و همراه با حفظ توان دفاعی خود تأکید دارد. نتایج‌هاو نیز با لابی گسترده در واشنگتن، به دنبال خرابکاری در هر توافقی غیر از برچیدن کامل برنامه هسته‌ای است و همین امر ممکن است آزمون سختی برای گزینه مذاکرات برای دوری از سایه جنگ پیش‌روی مذاکره‌کنندگان قرار دهد.

بنابراین روزهای آینده آزمونی سرنوشت‌ساز برای دیپلماسی در غرب آسیا خواهد بود. ترامپ به دنبال خروجی نمایشی و کم‌هزینه است؛ ایران در پی توافقی برای پایان قطعی جنگ است؛ اسرائیل مصمم به خرابکاری در هر توافقی است و عربستان خواهان ثبات و عدم درگیری و چین حامی توافقی که ثبات را به منطقه بازگرداند. به‌ویژه که پوئینکو در گزارشی به تبعات جنگ آمریکا با ایران پرداخته و شرایط چین را در موقعیت برتر توصیف کرده و نوشته است: «نگرانی اصلی کاهش توان بازآرندگی آمریکا در برابر چین است. با وجود آنکه مقام‌های پنتاگون تأکید می‌کنند انتقال ناو هواپیمابر، کشتی‌های جنگی و دو هزار و ۵۰۰ تنگنادر دریایی به منطقه غرب آسیا تأثیری بر آمادگی آمریکا در اقیانوس آرام نگذاشته، برخی مقام‌های دفاعی سابق آمریکا معتقدند واشینگتن در سطح عملیاتی دچار مشکل راهبردی شده است. ایران با استفاده از پهپادهای ارزان و حملات انبوه توانست برخی سامانه‌های پدافندی گران و پرآوازه آمریکا را تحت فشار قرار دهد. سرعت بالای مصرف موشک‌های پیشرفته آمریکا -از تاماهاوک تا رهگیرهای زایوت- هزینه زیادی بر پنتاگون تحمیل کرده است. تحلیلگران می‌گویند چین با توجه به زادخانه بسیار بزرگ‌تر موشکی خود، می‌تواند از همین الگو در ابعادی گسترده‌تر استفاده کند. به گفته مقام‌های سابق آمریکایی، چین به خوبی می‌داند هر موشکی که آمریکا در جنگ ایران مصرف می‌کند، دیگر برای بازآرندگی در منطقه هند-اقیانوس آرام در دسترس نخواهد بود. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، قرار است در روزهای آتی به پکن برود و این سفر بیشتر به این خاطر است که اکنون واشینگتن به‌شدت به کمک چین برای خارج‌شدن از این باتلاقی که در خاورمیانه گرفتارش شده، نیاز دارد؛ باتلاقی که به تهدیدی در نابودی ریاست‌جمهوری ترامپ و همین‌طور اعتبار او منجر شده است. در چنین موقعیتی، نقش میانجی‌ها تعیین‌کننده خواهد بود.

آنچه مسلم است، هیچ‌یک از طرفین علاقه‌ای به یک جنگ تمام‌عیار ندارند؛ همین واقعیت نیز ممکن است برای جلوگیری از اشتباه محاسباتی کافی باشد.

#### یادداشت

**جنگ رمضان و تیم کشوری ملل متحد در جمهوری اسلامی ایران:**

## از انتظارات عملیاتی تا نقد کارکردها

نقش و کارکرد این نهادها در شرایط اضطراری است؛ نقشی که از منظر

سیاست‌گذار ایرانی، باید فراتر از حضور

نمادین و به سمت مداخله مؤثر و پاسخ‌محور حرکت کند. از سوی دیگر، جهت‌دهی اولویت‌های کاری دفتار سازمان ملل به سمت نیازهای ناشی از جنگ، به‌ویژه در حوزه‌های بشردوستانه و توسعه‌ای، نشان‌دهنده تلاش برای مهر‌استاسازی برنامه‌های بین‌المللی با الزامات ملی بود. این رویکرد، در کنار اعلام آمادگی دستگاه دیپلماسی برای تسهیل تعامل با کشورهای اهداکننده، حاکی از یک استراتژی فعال‌تر در «سبج منابع خارجی» از طریق نهادی سازمان ملل همچنان است. در سطحی عمیق‌تر، تأکید بر تخصیص اعتبارات بین‌المللی براساس نیازسنجی‌های داخلی، بازتاب‌دهنده دغدغه «مالکیت ملی» به اجراء پیروژه‌های مشترک با سازمان ملل است؛ موضعی که همواره یکی از نقاط چالش‌برانگیز در همکاری‌های توسعه‌ای بوده و هست.

با این حال، بخش قابل‌توجهی از نشست، به بیان انتظارات و ناراضیتهٔ شرکای دولتی از عملکرد سازمان ملل اختصاص داشت. انتقاد از آنچه «بی‌عملی» درقبال تحولات اخیر و عدم موضوع‌گیری در برابر حملات به زیرساخت‌ها و آسیب به غیرنظامیان عنوان شد، نشان می‌دهد شکاف میان انتظارات سیاسی و عملکرد نهادی سازمان ملل همچنان پابرجاست. این انتقادها، علاوه بر بعد حقوقی (نقص حقوق بین‌الملل و حقوق بشردوستانه)، حامل یک پیام سیاسی نیز هست؛ ضرورت بازنگری در نحوه تعامل و پاسخ‌گویی

آژانس‌های بین‌المللی در محیط‌های حساس.

در عین حال، اعلام آمادگی دستگاه‌های اجرایی برای بهره‌گیری از حمایت‌های فنی و تخصصی سازمان ملل، نشان می‌دهد با وجود انتقادها، مسیر همکاری همچنان باز و حتی ضروری تلقی می‌شود. این دوگانگی -نقد عملکرد در کنار تداوم همکاری - یکی از ویژگی‌های رایج در روابط دولت‌ها با نهادهای چندجانبه است.

در جمع‌بندی، تأکید پایانی بر نقش سازمان ملل به عنوان «نماد خرد و تخصص جمعی» و اشاره به تداوم ایفای تعهدات مالی ایران، حتی در شرایط تحریم و جنگ، تلاشی است برای بازتعریف رابطه‌ای متوازن‌تر؛ رابطه‌ای که در آن، هم مطالبه‌گری سیاسی وجود دارد و هم بهره‌برداری عملیاتی از ظرفیت‌های بین‌المللی در دستورکار قرار دارد. این نشست را می‌توان نشانه‌ای از حرکت به سمت یک دیپلماسی چندجانبه فعال‌تر دانست؛ دیپلماسی‌ای که می‌کوشد از سازمان ملل نه صرفاً به عنوان یک تریبون، بلکه به عنوان یک ظرفیت و چارچوب تخصصی و عملیاتی در مدیریت بحران و توسعه ملی نیز استفاده کند.

علیه شهروندان، حمایت بیشتری در داخل کسب کند». برنان افزود: «ترامپ همیشه تلاش می‌کند اوضاع را به نفع دولتش نمایش دهد، اما ایران همچنان بخش قابل توجهی از توان موشکی و نظامی خود را حفظ کرده است».

این دوگانگی تهدید نظامی در سطح بیان و خستگی از جنگ در سطح راهبردی، نشانه‌ای کلاسیک از دیپلماسی فشار حداکثری با انتظار امتیاز بدون هزینه است؛ بنابراین فشار و حملات بیشتر تهران را به زانو درنخواهد آورد. برعکس، این حملات باعث شده دولت ایران در موضع خود سرسخت‌تر شود و بتواند با بسته نگه‌داشتن تنگه هرمز شاهد کاهش تاب‌آوری اقتصاد جهانی باشد.

#### بازآرندگی منطقه‌ای و نقش مهم ریاض

به گزارش الحدت، یک منبع آگاه سعودی اعلام کرده: «پادشاهی عربستان سعودی اجازه استفاده از زمین هوایی خود را برای هیچ عملیات نظامی تهاجمی نخواهد داد». این منبع هشدار داد: «طرف‌هایی به دلایل نامعلومی به‌دنبال تحریف تصویر موضع عربستان هستند». این موضع‌گیری در حالی صورت می‌گیرد که هر گونه حمله هوایی به ایران نیازمند عبور از حریم عربستان یا عراق است و عدم همکاری ریاض، گزینه نظامی آمریکا را با مانع جدی مواجه می‌کند، به‌ویژه که بسیاری از کشورهای اروپایی هم آسمان خود را به روی پروازهای نظامی آمریکا از میانه جنگ ۴۰روزه بسته بودند.

#### اسرائیل: لابی علیه توافق با تهدید تأسیسات انرژی

اسرائیل در مقام مخالفت با هرگونه کاهش تنش در منطقه، در تکاپو برای ادامه نبرد و ممانعت از حضور توافقی احتمالی میان ایران آمریکااست. شبیکه ۱۲ اسرائیل گزارش داده تل‌آویو با وجود نگرانی از نتیجه مذاکرات، با ارسال پیام‌های مستقیم به واشینگتن، می‌کوشد آمریکا را به بازگشت به جنگ علیه ایران ترغیب کند، اما ترامپ خواناکش تنش است.

منابع آگاه به العربیه گفتند بنیامین نتانیاوهو واشینگتن ابلاغ کرده: «هرگونه توافقی که به برچیدن کامل برنامه هسته‌ای منجر نشود، کافی نخواهد بود» و تأکید کرده روند مذاکرات نباید طولانی شود. همچنین به گفته این منابع، تل‌آویو گزینه‌های احتمالی برای تشدید تنش‌ها از جمله هدف قراردادن تأسیسات انرژی ایران را با واشینگتن بررسی کرده است. سفیر ایران در ایتالیا با اشاره به «هویت تمدنی چند هزارساله و عمق استراتژیک فرهنگی» تأکید کرده ایران «بازیگری متمایز و مستقل» است که تحت فشار به زانو درنمی‌آید.

#### داخل ایران: نبرد موافقان و مخالفان مذاکره

در حالی که وال‌استریت ژورنال گزارش داده «ایران همچنان با انتقال مواد هسته‌ای به آمریکا مخالف است»، سفیر ایران در ایتالیا موضع رسمی تهران را چنین تبیین کرده: «راهبرد نظامی علیه تهران شکست خورد. مسیر دیپلماسی باز است. جمهوری اسلامی ایران با تکیه بر توان دفاعی و انسجام ملی، مسیر دیپلماسی را برای دستیابی به توافقی عادلانه باز نگه داشته است».

به اعتقاد ناظران، داخل ایران دو طیف پرقدرت وجود دارد؛ مخالفانی که تجربه

توافقی‌های پیشین را دلیل بر بی‌اعتمادی به آمریکا می‌دانند و موافقانی که بر ضرورت رفع

تحریم‌ها و تثبیت آتش‌بس تأکید دارند.

بنابراین با جمع‌بندی داده‌های موجود، چهار سناریو قابل ترسیم است. اولین سناریو توافق در هفته آینده با میانجیگری قطر و پاکستان و با انگیزه ترامپ برای نمایش پیروزی پیش از سفر به چین است که موافق اصلی در این مسیر اسرائیل است.

دومین سناریو تمدید آتش‌بس بدون توافق نهایی است که محتمل‌ترین گزینه با توجه